

Louvre Museum, Paris
10:46 P.M.

Renowned curator Jacques Saunière staggered through the vaulted archway of the museum's Grand Gallery. He lunged for the nearest painting he could see, a Caravaggio. Grabbing the gilded frame, the seventy-six-year-old man heaved the masterpiece toward himself until it tore from the wall and Saunière collapsed backward in a heap beneath the canvas.

As he had anticipated, a thundering iron gate fell nearby, barricading the entrance to the suite. The parquet floor shook. Far off, an alarm began to ring.

Louvren maineikas intendentti, 76-vuotias Jacques Saunière, hoiperteli holvikäytävästä museon Suureen galleriaan. Hän syöksähti lähintä maalausta kohti – se oli yksi Caravaggion mestariteoksista. Hän tar-rasi kullatusta kehyksestä kiinni ja kiskoi taulua itseään kohti, kunnes se äkkiä irtosi seinästä ja hän lyyhistyi sen alle.

Kuten Saunière oli odottanut, oviaukkoon laskeutui jymähtä-en rautaportti estämään pääsyn näihin saleihin. Parkettilattia tärähti. Kaukana alkoi hälytyskello soida.

The curator lay a moment, gasping for breath, taking stock. *I am still alive.* He crawled out from under the canvas and scanned the cavernous space for someplace to hide.

A voice spoke, chillingly close. "Do not move."

On his hands and knees, the curator froze, turning his head slowly.

Intendentti makasi hetken läähättäen aloillaan ja arvioi tilan-netta. *Olen vielä hengissä.* Hän ryömi taulun alta ja tähyili valtavasta salista piilopaikkaa.

Silloin kuului kammottavan läheltä miehen ääni: »Pysykää paikallanne.»

Intendentti pysähtyi kontalleen ja käänsi hitaasti päätään.